

Cases Avinguda Catalunya, 3-5-7

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Joan Baptista - Avinguda Catalunya, 3-5-7
Alçada: 10

Coordenades:

Latitud: 41.43227
Longitud: 2.21624
UTM Est (X): 434517
UTM Nord (Y): 4587041

Classificació

Número de fitxa: 08194 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 10/10/2020 - 02:00
Data de la darrera revisió: dv., 18/06/2021 - 01:00

Descripció

Tres blocs d'habitatges entre mitgeres que comparteixen programa ornamental. Consten de planta baixa i tres pisos. La coberta és de terrat pla a la catalana. La composició de la façana és simètrica; però l'eix és el bloc del número 5, amb lleugeres variants en relació als blocs laterals. En el bloc central, la composició es fa a partir de tres eixos de verticalitat definits per les obertures; i en els blocs laterals són dos els eixos que defineixen les obertures. En el central la primera planta es diferencia de la resta perquè té un balcó corregut amb barana de ferro, mentre que les obertures de les altres plantes tenen un balcó simple. Els blocs laterals tenen balcons de doble accés en totes les seves plantes. A la planta baixa, es manté la simetria tot i l'adaptació d'alguns espais a comerços. Totes les finestres són de llinda recta amb persianes de llibret de fusta, pintades de marró. Tenen un recreixement del parament que les emmarca, llis, a excepció dels blocs laterals que presenten motius florals. Les portes de la planta baixa són d'arc carpanell o de mig punt. El parament és arrebossat amb imitació de carreus abuixardats. A la planta baixa pintat de gris i a les plantes superiors de beix. El coronament de la façana es fa amb un fris llis i una motllura dentellada que delimita la cambra de ventilació.

Observacions:

Forces trams de l'avinguda de Catalunya mantenen el projecte original i els programes ornamentals, ja que aquesta via es va urbanitzar en un mateix període. És una llàstima que no s'hagin conservat tots els blocs, ja que donaria una homogeneïtat a tot el conjunt.

Història

L'avinguda de Catalunya a finals del segle XIX encara era un seguit de camps de conreu travessats per un camí que s'utilitzava per arribar a la fàbrica Baurier i a la platja. L'any 1918 es va empedrar la carretera de Mataró, i la resta de carrers que connectaven amb aquesta es van ampliar. Aquest carrer anomenat carrer de Lluís Beltran, en honor als amos de Can Rigalt pels seus donatius per construir el nou vial, també era conegut com la Carretera Nova. El carrer va canviar de nom diversos cops durant la II República i el franquisme, sent finalment anomenada Avinguda de Catalunya. A la dècada del 1920 la ciutat va començar a créixer urbanísticament i es va dissenyar l'eixample adrianenc. Aquest establia dos sectors de creixement: el primer, que s'estructurava al voltant del centre històric i l'altre, al voltant de la Carretera Nova. La consolidació de les illes de l'eixample sud es va fer entre els anys 1920 i 1940, quan s'alternava edificació industrial, residencial, comercial i conreus.

Bibliografia

BELLOSTES, J. i ARNAU, N. (2002): Catàleg de béns culturals d'interès local del municipi de Sant Adrià de Besòs.

